

Engelse bosbouwers van „The Royal Forestry Society” in Nederland

[1946.2]

In de week van 2 tot en met 7 oktober 1967 kwam een gezelschap van 67 leden van de Koninklijke Bosbouw Vereniging van Engeland, Wales en Noord-Ierland voor een bezoek naar Nederland. Na een reis met eigen auto's via het Kanaal en België, werd het gezelschap door voorzitter, secretaris en penningmeester van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging in Breda ontvangen. Het bezoek gold achtereenvolgens:

- 2 oktober: het landgoed „De Utrecht” te Esbeek onder leiding van ir Melink.
- 3 oktober: bezoek aan de Haarler- en Holterberg, alsmede het wildreservaat bij Uchelen.
- 4 oktober: Oostelijk Flevoland onder leiding van ir van der Poel en voor zoveel het betreft de landschapsbouw en de vogelfauna de heer Benthem en prof. Mörzer Bruins.
- 5 oktober: het Kroondomein 't Loo onder leiding van ir van Florenstein Mulder en ir Lanz, terwijl de dag eindigde met een ontvangst door ir Stoffels op de Hoge Veluwe.
- 6 oktober: het Amsterdamse bos onder leiding van de heer Breman, terwijl in de namiddag een deel van het gezelschap de Amsterdamse grachten bevoer en een ander deel, onder leiding van kweker van den Akker, Boskoop bezocht.
- 7 oktober: tocht via het Deltaplan terug naar Ostende.

In het verslag over deze reis van de hand van P. S. Leathart, dat in het „Quarterly Journal of Forestry” van april 1968 werd opgenomen, is een visie gegeven op de Nederlandse bosbouw. Ik laat hem hier gaarne aan het woord:

„De bosbouwpolitiek richt zich in beginsel op het behoud van het bestaande bos en uitbreiding daarvan waar dit mogelijk is, in hoofdzaak op armere gronden. De drijfveren hierbij hebben echter wellicht een andere oorsprong dan men zo op het eerste gezicht zou verwachten.

Voor de Hollanders zijn hun bossen van belang voor de recreatiemogelijkheden die ze bieden, voor de plannen van de opbouw van het landschap, de natuurbescherming en tenslotte — maar zeker niet op de minste plaats — voor de houtproductie. Ofschoon veel aandacht wordt besteed aan het opvoeren van de produktie en de rationalisatie van de bosarbeid, bestaat er geen twijfel dat de meeste Hollanders hun bos in de eerste plaats zien als onderdelen van visuele schoonheid van hun land, als gebieden waarin zij rust vinden en contact kunnen leggen met de natuur en als de bescherming van hun boerderijen en nieuwe polders tegen de wind. Het Staatsbosbeheer erkent deze feiten en maakt in overeenstemming daarmee plannen op. Tezelfdertijd hoopt het de kosten laag te houden door daar waar dit maar mogelijk is hout te produceren.”